

våbenlovens § 2, stk. 1, gives den enkelte embedsmand tilladelse til at bære tjenestevåben.

Det følger endvidere af § 3, stk. 1, i lov nr. 418 af 10. juni 1997 om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen, at polititjenestemænd fra et andet Schengen-medlemsland mv., der udfører opgaver i Danmark efter konventionens artikel 40 og 41, har ret til at bære tjenestevåben efter konventionens regler. Desuden følger det af § 4 i lov nr. 318 af 9. maj 2000 om politimæssigt samarbejde i Øresundsregionen, at svenske polititjenestemænd, som efter Øresundsaftalens artikel 6 og 8 samt Schengenkonventionens artikel 40 og 41 udfører opgaver på dansk territorium, har ret til at medbringe deres tjenestevåben.

2.3.7. Erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning

I retsplejelovens kapitel 93 a er der fastsat regler om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning, herunder i tilfælde, hvor den strafferetlige forfølgning er baseret på urigtige oplysninger leveret af en udenlandsk myndighed. Således fremgår det af retsplejelovens § 1018 a, stk. 1, at den, der har været anholdt eller varetægtsfængslet som led i en strafferetlig forfølgning, har krav på erstatning for den derved tilføjede skade, hvis påtale opgives, eller tiltalte frifindes, uden at dette er begrundet i, at den tiltalte findes utilregnelig. Erstatning kan nedsættes eller nægtes, hvis den sigtede selv har givet anledning til foranstaltningerne, jf. § 1018 a, stk. 3. Efter samme regler kan erstatning tillægges en sigtet, der som led i en strafferetlig forfølgning har været udsat for andre straffeprocessuelle indgreb, jf. § 1018 b.

Har der over for en person, der ikke har været sigtet, været iværksat indgreb som led i en strafferetlig forfølgning, kan erstatning ydes, hvis det findes rimeligt, jf. retsplejelovens § 1018 c.

Desuden tilkommer der ifølge retsplejelovens § 1018 d, stk. 1, den, der har udstået fængselsstraf eller har været undergivet anden strafferetlig retsfølge, erstatning efter reglerne i § 1018 a, hvis anke eller genoptagelse medfører bortfald af retsfølgen. Erstatning kan nægtes eller nedsættes, hvis den dømte ved sit forhold under sagen har givet anledning til domfældelsen, jf. § 1018 d, stk. 2.

Endvidere kan der for forhold, som ikke er omfattet af retsplejelovens kapitel 93 a, rejses krav efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

2.4. Justitsministeriets overvejelser

Det er Justitsministeriets opfattelse, at den gældende lovgivning i vidt omfang giver mulighed for at opfylde de forpligtelser, der følger af Prüm-afgørelsen.

En gennemførelse af artikel 3 (om dna-profiler), artikel 9 (om fingeraftryk), artikel 12 (om køretøjer), artikel 21 og 22 (om civil- og strafferetligt ansvar) og artikel 31, stk. 2 (om erstatning i tilfælde af brug af urigtige oplysninger), vil dog kræve lovændringer. Justitsministeriets overvejelser herom er nærmere beskrevet i pkt. 2.4.1-2.4.7.

Justitsministeriet vil meddele de andre medlemsstater, at det nationale kontaktpunkt i medfør af artikel 6, 11, 12, 15 og 16 for Danmarks vedkommende vil være Rigspolitiet.

2.4.1. Databeskyttelse

Kapitel 6 i Prüm-afgørelsen indeholder almindelige bestemmelser om databeskyttelse i forbindelse med behandling af personoplysninger efter afgørelsen. Det drejer sig bl.a. om regler om behandling og videregivelse af personoplysninger, om berigtigelse og sletning af personoplysninger, om registrering (logning) af anvendelse af personoplysninger og om den registreredes rettigheder og mulighed for at gennemføre et eventuelt erstatningskrav mod den dataansvarlige. Der henvises herom til pkt. 2.2.5.

På en række punkter opstilles i afgørelsens kapitel 6 skærpede krav til databeskyttelsen i forhold til de krav, der ifølge persondataloven gælder for behandlinger, der foretages for politi og anklagemyndighed inden for det strafferetlige område. F.eks. følger det af artikel 26, stk. 1, at den modtagende medlemsstat kun må behandle personoplysningerne til de formål, hvortil oplysningerne er leveret i henhold til denne afgørelse. Behandling til andre formål er kun tilladt efter forudgående samtykke fra den medlemsstat, der forvalter databasen. Denne regel indebærer en indsnævring af den adgang til at behandle oplysninger, som ellers vil følge af persondataloven. Efter persondataloven vil bl.a. behandling af oplysninger, der alene sker i historisk, statistisk eller videnskabeligt øjemed være tilladt, jf. persondatalovens § 5, stk. 2. Den registreredes adgang til at anfægte oplysninger og til at kræve oplysninger slettet eller berigtiget, jf. artikel 28, stk. 2, og artikel 31, stk. 1, 2. pkt., er også mere vidtgående end de tilsvarende bestemmelser i persondataloven.

Med henblik på at gennemføre de skærpede krav til databeskyttelsen, som en vedtagelse af Prüm-afgørelsen vil indebære, vil Justitsministeriet i medfør af persondatalovens § 72 udstede en bekendtgørelse om behandling af personoplysninger i forbindelse med